

32000F0383

L 140/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2000 6 14

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS

2000 m. gegužės 29 d.

dėl apsaugos nuo padirbinėjimo griežtinimo kriminalinėmis bausmėmis ir kitokiomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu

(2000/383/TVR)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio e punktą ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Vokietijos Federacinės Respublikos iniciatyvą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo ⁽³⁾ nustato, kad euraiš išreikšti pinigai išleidžiami į apyvartą nuo 2002 m. sausio 1 d., ir įpareigoja dalyvaujančias valstybes nares užtikrinti atitinkamas sankcijas prieš euro banknotų ir monetų padirbinėjimą ir klastojimą.

(2) Reikėtų atkreipti dėmesį į 1998 m. liepos 23 d. Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui ir Europos centriniam bankui, pavadintą „Euro apsauga – kova su padirbinėjimu“.

(3) Reikėtų atkreipti dėmesį į 1998 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl 1998 m. liepos 23 d. Komisijos komunikato Tarybai, Europos Parlamentui ir Europos centriniam bankui, pavadinto „Euro apsauga – kova su padirbinėjimu“ ⁽⁴⁾.

(4) Reikėtų atkreipti dėmesį į 1998 m. liepos 7 d. Europos centrinio banko rekomendaciją dėl tam tikrų priemonių siekiant sustiprinti euro banknotų ir monetų teisinę apsaugą patvirtinimo ⁽⁵⁾.

(5) Turėtų būti atsižvelgta į 1929 m. balandžio 20 d. Tarptautinę konvenciją dėl kovos su pinigų padirbinėjimu ir į jos protokolą.

(6) Turėtų būti atsižvelgta į ypatingą euro svarbą Europai ir

1929 m. Konvencijos 5 straipsnyje išdėstytą nediskriminavimo principą, dėl kurių būtina užtikrinti, kad už sunkius euro ar kitos valiutos padirbinėjimo nusikaltimus būtų taikomos griežtos bausmės pagal baudžiamąją teisę ir kitokios sankcijos.

(7) Euro svarba pasaulio mastu reiškia, kad jam ypač grės padirbinėjimo pavojus.

(8) Turėtų būti atsižvelgta į tai, kad jau yra su euru susijusios apgaulingos veiklos įrodymų.

(9) Turėtų būti užtikrinta, kad euras veiksmingomis baudžiamosios teisės priemonėmis būtų deramai saugomas visose valstybėse narėse dar prieš išleidžiant šiuos pinigus į apyvartą nuo 2002 m. sausio 1 d., siekiant apsaugoti naujų pinigų būtiną patikimumą ir šitaip išvengti rimtų ekonominių padarinių.

(10) Turėtų būti atsižvelgta į 1999 m. gegužės 28 d. Tarybos rezoliuciją dėl apsaugos nuo padirbinėjimo griežtinimo baudžiamosiomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu ⁽⁶⁾ ir jos nuostatas dėl privalomo teisinio dokumento,

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąvokos

Šiame pamatiniame sprendime:

— „Konvencija“ – tai 1929 m. balandžio 20 d. Tarptautinė konvencija dėl kovos su pinigų padirbinėjimu ir jos protokolai ⁽⁷⁾,

— „pinigai“ – tai popieriniai pinigai (įskaitant banknotus) ir metalinės monetos, kurių apyvarta yra teisėtai leista, įskaitant euro banknotus ir euro monetas, kurių apyvarta teisėtai leista pagal Reglamentą (EB) Nr. 974/98,

⁽¹⁾ OL C 322, 1999 11 10, p. 6.

⁽²⁾ Nuomonė pateikta 2000 m. vasario 17 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 139, 1998 5 11, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 379, 1998 12 7, p. 39.

⁽⁵⁾ OL C 11, 1999 1 15, p. 13.

⁽⁶⁾ OL C 171, 1999 6 18, p. 1.

⁽⁷⁾ Nr. 2623, p. 372. Tautų Lygos sutarčių serija, 1931. Pasirašyta Ženevoje 1929 m. balandžio 20 d.

— „juridinis asmuo“ - kiekvienas tokį statusą pagal taikomą nacionalinę teisę turintis subjektas, išskyrus valstybes ar kitas valstybinės valdžios funkcijas atliekančias valdžios įstaigas ir viešąsias tarptautines organizacijas.

2 straipsnis

Ryšys su Konvencija

1. Šio pamatinio sprendimo tikslas — papildyti Konvencijos nuostatas ir sudaryti sąlygas valstybėms narėms ją taikyti pagal toliau pateiktas nuostatas.

2. Šiuo tikslu valstybės narės, dar neprisijungusios prie Konvencijos, įsipareigoja tai padaryti.

3. Įsipareigojimai pagal Konvenciją lieka nepasikeitę.

3 straipsnis

Bendrieji nusikaltimai

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad būtų baudžiama už šias veikas:

- a) apgaulingą pinigų gaminimą ar perdirbimą bet kuriuo būdu;
- b) apgaulingą netikrų pinigų paleidimą į apyvartą;
- c) netikrų pinigų įvežimą, išvežimą, gabenimą, gavimą ar įsigijimą numatant juos paleisti į apyvartą ir žinant, kad jie netikri;
- d) apgaulingą gaminimą, gavimą, įsigijimą ar laikymą:
 - instrumentų, gaminių, kompiuterinių programų ir bet kurių kitų priemonių, specialiai pritaikytų pinigams padirbti ar perdirbti, arba
 - hologramų ar kitų pinigų komponentų, padedančių apsaugoti juos nuo padirbinėjimo.

2. Kiekviena valstybė narė imasi visų būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad už dalyvavimą šio straipsnio 1 dalyje nurodytose veikose arba kurstymą bei pasikėsinimą padaryti šio straipsnio 1 dalies a-c punktuose nurodytas veikas būtų baudžiama.

4 straipsnis

Papildomi nusikaltimai

Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad 3 straipsnyje nurodytoms veikoms būtų prilyginta ir baustina ta veika, kai banknotai ar monetos yra gaminamos ar buvo pagamintos naudojantis teisėtomis priemonėmis ar medžiagomis, bet pažeidžiant teises ar sąlygas, pagal kurias pinigus į apyvartą gali leisti kompetentingos institucijos, be tų institucijų sutikimo.

5 straipsnis

Neišleisti, bet apyvartai skirti pinigai

Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad už 3 ir 4 straipsniuose nurodytas veikas būtų baudžiama, jei jos:

- a) susijusios su būsimais banknotais ir monetomis ir padarytos iki 2002 m. sausio 1 d.;
- b) susijusios su banknotais ir monetomis, kurie dar neišleisti, bet yra skirti apyvartai ir kurie yra pinigai kaip teisėta atsiskaitymo priemonė.

6 straipsnis

Bausmės

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad už 3-5 straipsniuose nurodytas veikas būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis kriminalinėmis bausmėmis, įskaitant laisvės atėmimo bausmės, dėl kurių galima ekstradicija.

2. Už 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto apgaulingo pinigų gaminimo arba perdirbimo nusikaltimus baudžiama įkalinimu, kurio ilgiausias laikas ne mažiau kaip aštuoneri metai.

7 straipsnis

Jurisdikcija

1. Nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies:

- kiekviena valstybė narė imasi visų būtinų priemonių nustatyti 3-5 straipsniuose nurodytiems nusikaltimams savo jurisdikciją tais atvejais, kai visas nusikaltimas ar jo dalis padaroma jos teritorijoje,
- šio pamatinio sprendimo 3-5 straipsniuose nurodytiems nusikaltimams yra taikytini 8 ir 9 straipsniai, taip pat Konvencijos 17 straipsnis.

2. Bent tos valstybės narės, kurios yra priėmusios eurą, imasi atitinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad traukti baudžiamojon atsakomybėn už padirbinėjimą, bent dėl euro, būtų galima nepriklausomai nuo nusikaltėlio pilietybės ir nusikaltimo padarymo vietos.

3. Tais atvejais, kai daugiau kaip viena valstybės narė turi jurisdikciją ir galimybę veiksmingai traukti baudžiamojon atsakomybėn už tais pačiais faktais pagrįstą nusikaltimą, susijusios valstybės narės bendradarbiauja sprendamos, kuri valstybė narė traukia baudžiamojon atsakomybėn nusikaltėlį ar nusikaltėlius, kad, kur tik įmanoma, traukimas baudžiamojon atsakomybėn būtų sutelktas vienoje valstybėje narėje.

8 straipsnis

Juridinių asmenų atsakomybė

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad juridiniai asmenys galėtų būti traukiami atsakomybėn už 3-5 straipsniuose nurodytus nusikaltimus, kuriuos jų naudai, veikdamas individualiai arba kaip juridinio asmens organo dalis, padarė bet kuris asmuo, einantis tame juridiniame asmenyje vadovaujančias pareigas, grindžiamas:

- įgaliojimu atstovauti tam juridiniam asmeniui arba
- galia juridinio asmens vardu priimti sprendimus, arba
- galia kontroliuoti juridinio asmens vidaus veiklą,

taip pat už dalyvavimą tokiuose nusikaltimuose kaip bendrininkai ar kurstytojai arba už pasikėsinimą padaryti 3 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytus nusikaltimus.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje jau nurodytų atvejų, kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, siekdama užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti traukiamas atsakomybėn, jei dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens priežiūros ar kontrolės stokos jam pavaldus asmuo to juridinio asmens naudai galėjo padaryti 3-5 straipsniuose nurodytus nusikaltimus.

3. Juridinio asmens atsakomybė pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis neatmeta galimybės kelti baudžiamąją bylą fiziniams asmenims, kurie yra kokio nors iš 3-5 straipsniuose nurodytų nusikaltimų vykdytojai, kurstytojai ar bendrininkai.

9 straipsnis

Sankcijos juridiniams asmenims

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad juridinis asmuo, privalantis atsakyti pagal 8 straipsnio 1 dalį, būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis, kurias sudaro baudos pagal baudžiamąją teisę ar kitokią teisę ir kitos sankcijos, kaip antai:

- a) atėmimas teisės gauti valstybės išmokas ar paramą;
- b) laikinas ar nuolatinis teisės verstis komercine veikla atėmimas;
- c) teismo priežiūros taikymas;
- d) priverstinis likvidavimas teismo sprendimu.

2. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių siekdama užtikrinti, kad juridinis asmuo, privalantis atsakyti pagal 8 straipsnio 2 dalį, būtų baudžiamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis ar priemonėmis.

10 straipsnis

Teritorinis taikymas

Šis pamatinis sprendimas taikomas Gibraltarui.

11 straipsnis

Igyvendinimas

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad šio pamatinio sprendimo 5 straipsnio a punkto būtų laikomasi nuo 2000 m. gruodžio 31 d., o dėl visų kitų nuostatų — ne vėliau kaip nuo 2001 m. gegužės 29 d.

2. Iki tų pačių datų valstybės narės pateikia Tarybos Generaliniam sekretariatui, Komisijai ir Europos centriniam bankui tekstus nuostatų, perkeliančių į jų nacionalinius įstatymus pagal šį pamatinį sprendimą joms nustatytus įpareigojimus. Ne vėliau kaip iki 2001 m. birželio 30 d. Taryba, remdamasi pagal šią informaciją parengtu pranešimu ir raštišku Komisijos pranešimu, įvertina, kokių mastu valstybės narės ėmėsi priemonių, būtinų, kad būtų laikomasi šio pamatinio sprendimo.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo Oficialiajame leidinyje dieną.

Priimta Briuselyje, 2000 m. gegužės 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. COSTA

PRIEDAS

AUSTRIJOS RESPUBLIKOS PAREIŠKIMAS

Austrija nurodo Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos antrojo Protokolo (OL C 221, 1997 7 19, p. 11) 18 straipsnio 2 dalyje jai suteiktą galimybę penkerius metus nebūtinai laikytis to protokolo 3 ir 4 straipsnių ir pareiškia, kad tuo laikotarpiu ji vykdys įpareigojimus pagal šio pamatinio sprendimo 8 ir 9 straipsnius.
